

man antage, at der heller ikke fra den Side kan være nogenſomhelſt Grund til at modſætte ſig dette. Jeg vil endnu kun hertil ſøje, at jeg ved privat Samtale med ſaa mange ſom muligt af dem, om hvilke jeg havde den Overbeviſning, at de baade vare bekiendte med de Forhold, og at de ikke vare intereſſerede i at ſaae en ſaadan Tillæbſe, har hørt den eenſtemmige Dom, at en ſaadan Tillæbſe i alt Fald ikke vil blive ſtabelig, idet man har paa-beraabt ſig deels det Samme, ſom tidligere er anført af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madſen), at det, at Faarene nedtraadte Frøet i Sandet, ligefrem vilde være til Gavn, og deels at Faarene ikke græsſede paa de Steder, hvor Sandflugten bryder løs, men kun ſøgte paa lave Steder, paa Sletterne i Klitterne, hvor de ikke kunne gjøre nogen Skade. Jeg ſkal ſlutte diſſe Bemærkninger med at opfordre det ærede Thing til at vedtage dette Endringsforſlag. Det er ganſke viſt, at denne Sag ikke i ſin Fremtræden tager ſig ud ſom noget Stort, men jeg troer dog, at man i en tilſvarende Retning, nemlig hvad Liimfjordsſifferiet angaar, har gjort den Erſaring, at det her at vedtage Beſtemmelſer, ſom ſamtlige, eller i alt Fald det ſtore Fleertal af de paagjældende Deboere maatte anſee for at være ubillige og uretſfærdige, ikke fører til noget Godt.

Indenrigsministeren: Jeg maa meget indſtændigt anmode det ærede Thing om ikke at ſtemme for det ſtillede Endringsforſlag. Det vil maafſee være de Herrer Forſlagsſtillere bekiendt, at jeg i Landſtinget har ſtræbt efter at holde den Endring ude, ſom har forandret, at Sagen nu er vendt tilbage til Folkethinget, idet jeg ikke anſaae Spørgſmaalet for at være af ſtor Betydning. Efter min Overbeviſning vilde det ikke være forbundet med nogen Fare at lade den omhandlede Beſtemmelſe blive ſtaaende i Loven, da det i ethvert Tilfælde vilde beroe paa Sandflugtscommiſſionen og Overſtitsinspecteuven, om Græsning ſkulde tilſtedes eller ikke, men det forekommer mig at være endnu langt betænkeligere ved Vedtagelſen af det Endringsforſlag, ſom de Herrer have ſtillet, at gjøre Lovens endelige

Vedtagelſe i allerhøjeſte Grad uſikker. Den ærede Rigsdagsmand, ſom førte Ordet for Forſlagsſtillerne, gjorde vel gjældende, at dette Forſlag her i Thinget var vedtaget med langt mere overveieude Majoritet end den, hvormed den var udfømt i Landſtinget, og det er fuldkomment rigtigt, men jeg troer, det er nødvendigt at ſee lidt nøiere til, hvorledes denne Afſtemning er kommen tilveie. Her i Folkethinget blev Forſlaget ſtillet af et enkelt Medlem; der var ſaa at ſige Ingen, ſom modſatte ſig det, og det blev da vedtaget med overveieude Majoritet, viſtnol ikke fordi der var nogen ſtærk Overbeviſning tilſtede i Thinget om det Heldige deri, men fordi man, ligefom jeg, anſaae det for at være af en temmelig uſtabelig Natur. I Landſtinget har Forholdet der imod været et heelt andet. Landſtinget har ſelvfølgelig ikke beſluttet ſig til at ſende Loven tilbage til Folkethinget paa Grund af et ſaadant enkelt Spørgſmaal, uden at tillægge dette en ganſke ſærlig Betydning, og jeg har allerede anført, at jeg der har gjort, hvad der ſtod i min Magt, for at holde denne Endring ude af Loven, uden at det lykkes mig. Jeg troer derfor, at man ved at ſee noget nøiere til og ved nøiere at ſammenligne de to Afſtemninger, ſom have fundet Sted om denne Sag, henholdsvis i Folkethinget og Landſtinget, ikke vil komme til det Reſultat, hvortil den ærede Ordfører for Forſlagsſtillerne er kommen. — Det er vel overflødigt at gjøre opmærkſom paa, at Kliteiernes Ret til at benytte deres Klitſtrækninger, naar Endringsforſlaget forkaſtes, vil være uforandret og nøiagtig den ſamme, ſom den er nu; Endringsforſlaget vil bevirke en Forandring, men dets Forkaſtelſe vil lade Benyttelſen af Klitterne blive nøiagtig den ſamme, ſom den nu legaliter er. Jeg ſkal ganſke viſt ikke benægte, at Græsning i Klitterne ikke deſto mindre har fundet Sted, men det har ikke været lovligt, og ulovlig Græsning vil maafſee ligesaa godt finde Sted for Fremtiden, men Spørgſmaalet er her om at legalifere det Ulovlige; iøvrigt vil Forholdet blive ganſke uforandret, ſom det nu er.

Madſen: Jeg vil dog tillade mig at gjøre den ærede Indenrigsminiſter opmærkſom